

gaae saaledes hen, at vedkommende Pantelaanere og Thyden kunne træffe saadanne Foranstaltninger, som gjøre, at man ikke vil kunne faae sat hverken paa den Sidstnævnte eller paa Kosterne, og dette vil, efter den Erfaring, som jeg tillod mig at sige, at jeg har haat i vidtstrakt Omfang, lede til en for Netsikkerheden i sig selv særdeles stor Fare. Jeg kan særdeles vel sympathisere med de Herrer, som mene, at det er nødvendigt, at der finder en Forandring Sted i Lovforslaget, som det er kommet fra det andet Thing, med Hensyn til den ubetingede Afgang for enhver Betjent til at foretage et Efterhyn, men det, hvorom det gjælder, er dog kun at faae en Garanti for, at Bemyndigelsen ikke skal misbruges, og jeg troer, at den ærede Indenrigsministers Forslag vil aabne en bestemt Afgang dertil. Kræves der, at Politidirecteuren — efter Ministerens Forslag bliver der ikke her Tale om Politiiinspecteuren — skal give denne striftlige Bemyndigelse eengang for Alle, har man deri en hyderligere Garanti for, at den kun vil blive givet Betjente ved Opdagelsespolitiet, men ikke Personligheder, der af de forskjellige forunderlige Grunde, som jeg vil kalde dem, der bleve anførte under Sagens 2den Behandling, kunde fristes til at forlange at foretage et saadant Efterhyn, blandt Andet for at tilfredsstille en Nysgjerrighed o. s. v. Overdrages det Politidirecteuren at meddele de Betjente, hvis Hverv det er, øieblikkelig at følge de Forbrydelser, hvorom de komme til Kundskab, en saadan Bemyndigelse, vil man have Sikkerhed for, at der ikke vil blive aabnet Vej for Misbrug, men dernæst vil man tillige have Sikkerhed for, at man ikke gennem denne Lov skal lægge Hindringer i Veien for, at Politiets Virksomhed ligeoverfor Netsikkerheden kan blive udøvet, som den bør. Med Hensyn hertil skal jeg endnu henlede det ærede Things Opmærksomhed paa eet Punkt, hvilken særlige Henleden af Opmærksomheden ogsaa berører Noget, jeg senere skal bemærke, og dette Punkt er, at den foreliggende Lov i Virkeligheden kun har sin praktiske Betydning for Kjøbenhavn. Der kan være nogle enkelte større Kjøbstæder, hvor Pantelaanervæsenet allerede har begyndt at udvikle sig, eller hvor det vil udvikle sig, men de Herrer vide dog ligesaa godt som jeg,

at Pantelaanere ikke ned sætte sig paa Landet, og Loven vil, som sagt, kun sjældent faae Anvendelse i Kjøbstæderne. Det er altsaa egentlig kun for Kjøbenhavn, det har sin Betydning at træffe Forholdsregler til at sætte Opdagelsespolitiet i Stand til øieblikkelig at kunne følge de Spor, det opdager, men skal det først gaae den vidtløftige Vej at henvende sig til Politidirecteuren eller Politiiinspecteuren, maa disse Spor i de allerfleste Tilfælde useilbarligt tabes. Jeg maa saaledes tilraade det ærede Thing at vedtage Indenrigsministerens Endringsforslag.

Jeg skal dernæst tillade mig at sige et Par Ord om de to Endringsforslag, som under Nr. 3 ere stillede af 15 ærede Medlemmer, og som nu ere blevne motiverede af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein). Det Almindelige af Sagen er, som han sagde, tidligere blevet saaledes behandlet, at der ganske vist ikke kan være Synderligt at sige til, om end maatte nogle Bemærkninger til Fordeel for Forkastelsen af Endringsforslagene kunde udtales med større Skarphed, og jeg maa ogsaa her paaberaabe mig min tidligere Erfaring. Det er sagt under Sagens 2den Behandling — jeg troer, det var den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein), som udtalte det — at det sjældent vilde være Tilfældet, at Noget vilde benytte Børn til at pantsætte Thyvekoster, men jeg kan forsikre, at det netop mangfoldige Gange er Tilfældet. Dette gaar saaledes til, at de veløvede Thyve paa Gaden see at faae sat paa et eller andet Varn, som de give 4 à 6 sk. for at pantsætte Kosterne, medens de Vedkommende holde sig skjulte i en Port, som de have betegnet for Varnet som det Sted, hvor det skal bringe Pengene. Der staae de da, indtil Varnet kommer, hvorefter de gaar deres Vej, og dermed er den Sag forbi. Den Paastand, at Børn sjældent bruges, er altsaa aldeles urigtig; det vil idelig og idelig stee. — Medens jeg nu slet ikke skal komme ind paa de almindelige Grunde, som ere blevne anførte for at lade disse Ord: „Verusede og Børn“ gaae ud, er der dog een Betragtning, som jeg skal tillade mig at fremsøre, og som jeg ikke troer tidligere er gjort gjældende hverken her i Thinget eller